

РЕШЕНИЕ

№ 1534

гр. София, 27.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 181, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Н.ПЛ. Г.

при участието на секретаря М. АТ. Й.
като разгледа докладваното от Н. ПЛ. Г. Гражданско дело № 20231110151394
по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на ЗЗДН.

Образувано е по молба по чл. 8, т. 1 ЗЗДН, подадена на 18.09.2023 г. от Г. П. Г., ЕГН *****, с искане за налагане на мерки за защита на молителката срещу съпруга на молителката - К. Т. Г., ЕГН *****, при твърдения да извършен от него акт на домашно насилие на 31.08.2023 г., изразяващи се в нанасяне на няколко шамара на молителката. В съдебно заседание молителката поддържа молбата.

Ответникът, редовно призован в съдебно заседание излага свой прочит на развоя на събития на 31.08.2023 г., като не оспорва, а заявява пред съда, че е ударил шамар на съпругата си на 31.08.2023г. в присъствието на децата.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 и чл. 235, ал.2 ГПК, намира за установено следното:

Съгласно чл. 2, ал. 1 ЗЗДН „домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство”- съгласно това определение актът на домашното насилие представлява специален деликт, поради което и за него следва да са налице характеристиките на непозволеното увреждане по чл. 45 ЗЗД: виновност и

противоправност на деянието на извършителя.

По делото се установява, че страните са съпрузи /л. 11 от делото/, предвид което ответникът безспорно попада сред лицата, срещу които може да се търси защита – чл. 3, т. 1 ЗЗДН. Описаните в молбата актове представляват домашно насилие по смисъла на чл. 2 ЗЗДН, тъй като е налице твърдение за осъществено физическо и психическо насилие. Молбата е депозирана в срок по чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН. Предвид изложеното съдът намира същата за допустима.

По делото са представени писмени доказателства – декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, в която подробно са описани процесните актове на домашно насилие по време, място, начин на извършване, като е посочено и авторството на същите, включително и последиците за молителката. В случая на акта на домашно насилие не са присъствали очевидци /като посочени от молителката управител на хотела в които са били отседнали в Р. Гърция, както и семейства в съседни на тяхната стая, които след като са чули скандала са дошли, тъй като всички тези лица са дошли на басейна впоследствие, т.е след като ответника е крещял и й е ударил няколко шамара/, предвид което поначало са налице и предпоставките за уважаване на молбата въз основа на декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, каквото е изискването на чл. 13, ал. 3 ЗЗДН, при липса на други доказателства.

Показанията на разпитания по делото свидетел – В. Б., съдът кредитира като обективни и последователни, самите показания не съдържат вътрешни противоречия, като от тях се установява, че е забелязала влошаване на отношенията между страните именно на почивката в Р. Гърция. От показаният на свидетелката не се установява пряко твърдения акт на домашно насилие. Както вече беше отбелязано, тя не е очевидец, но от показанията й се установяват последиците от акта на домашно насилие, това, че децата на страните са плачели, това, че са били изключително притеснени и са треперели. Освен това свидетелката споделя, че е чула викове както и че едното дете /М./ й е споделила, че баща й е бил майка й. Показанията на свидетелката напълно съответстват на твърденията в сезиращата молба и декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, като, допълват същата по отношение на последиците от твърдяното домашно насилие.

На следващо място следва да се посочи, че с доклада по делото, обявен за окончателен без възражения на страните в проведеното по делото открито съдебно заседание на 15.11.2023г., съдът е отделил като безспорно в отношенията между страните освен фактическата връзка на страните, а обстоятелството, че на 31.08.2023г. в Р. Гърция, че между страните е възникнал скандал при които ответника е зашлевил два шамара на молителката в присъствието на децата, след което се е обърнал към тях с думите „Ето видяхте ли колко струва майка ви, щам говори така за мен“. Признанието, направено от ответника в откритото съдебно заседание, представлява признаване на факта за извършено от него спрямо молителката физическо и психическо насилие на 31.08.2023 година, като съгласно чл. 175, ал. 1 от ГПК същото следва да се преценява от съда с оглед на всички обстоятелства по делото. В конкретния случай признанието на ответника за нанесените два шамара на молителката и то пред очите на децата се подкрепя и от изложеното в декларацията по чл. 9,

ал.3 от ЗЗДН както и показанията на свидетелката Борисова.

При това положение като установи по делото наличието на нарушаване на нормалната комуникация между страните, съдът намира, че става въпрос за агресия, изразена от страна на ответника към молителката и то в присъствието на децата, с които свои действия е осъществил домашно насилие под формата на физическо и психическо такова. Следва само за изчерпателност да се посочи доколкото не е заявена молба за защита и по отношение на децата, че съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗЗДН за психическо насилие върху дете се смята и всяко домашно насилие, извършено в негово присъствие. В конкретния случай се установи, че твърдения акт на насилие е извършен в присъствието на децата на страните. Предвид изложеното и съобразявайки представената декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, липсата на свидетели – очевидци на твърдения актове на насилие, признанието на ответника, съдът намира молбата за доказана.

По мерките за защита по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН:

Мерките за защита по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН представляват не наказание за извършителя, а налагани от съда принудителни административни мерки по смисъла на чл. 22 ЗАНН, които имат за цел защита на пострадалото лице чрез отнемане възможността на извършителя да извърши друг акт на насилие срещу пострадалия /чл. 5, ал. 1, т. 2-4 ЗЗДН/ и мотивирането на самия извършител към неагресивно поведение към пострадалото лице /чл. 5, ал. 1, т. 1, 5 и 6 ЗЗДН/.

При налагане на мерките по чл. 5 ЗЗДН съдът не е обвързан от искането на молителя или становището на ответника, а следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки /чл. 16, ал. 1 ЗЗДН/. В настоящия случай, с оглед характера на деянието на ответника, съдът намира за подходящи мерките за защита по чл. 5, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 ЗЗДН - задължаване на ответника да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо молителката, забрана да доближава същата и нейното жилище. Задължаването на ответника да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на молителя – чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗДН, само по себе си ще даде защита на пострадалата, тъй като предвидените в чл. 21, ал. 3 от ЗЗДН последици ще имат превантивен ефект спрямо извършителя на насилието. За посочената мярка за защита по чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН не следва да се определя срок - задължението на ответника да се въздържа от домашно насилие е постоянно негово законово задължение и не е ограничено във времето. Забраната на ответника да приближава до молителката или нейното жилище - чл. 5, ал. 1, т. 3, пр. 1 и 2 от ЗЗДН, ще създаде и допълнително гаранция за пострадалата, че в бъдеще няма да бъде отново обект на домашно насилие. На ответника следва да му бъде забранено да се приближава до Пенка Цветанова Николова, както и до нейното жилище, на разстояние по-малко от 100 метра, за срок от 12 месеца, считано от издаване на заповедта., което време съдът намира за достатъчно за преосмисляне на поведението от страна на ответника.

По налагане на глоба на ответника:

Съгласно чл. 5, ал. 4 ЗЗДН „Във всички случаи съдът с решението по чл. 15, ал. 1 налага

на извършителя и глоба в размер от 200 до 1000 лв.". Съдът, при преценката си относно размера на глобата, съобрази характера и тежестта на извършеното от ответника и намира, че на същия следва да се наложи глоба в размер на 400,00 лв.

По разноските:

При този изход на делото молителката има право на разноски, направата на такива се установява в размер на 1600,00 лв. заплатен адвокатски хонорар. На основание чл. 11, ал. 2, предл. първо ЗЗДН ответникът следва да бъде осъден да заплати дължимата държавна такса по делото по сметна на Софийски районен съд.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН К. Т. Г., ЕГН *****, да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на Г. П. Г., ЕГН *****.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 3, предл. първо ЗЗДН К. Т. Г., ЕГН *****, да не доближава Г. П. Г., ЕГН *****, на разстояние, по-малко от 100 /сто/ метра за срок от 12 /дванадесет/ месеца, считано от 27.01.2024 г.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 3, предл. второ ЗЗДН К. Т. Г., ЕГН *****, да не доближава на разстояние по-малко от 100 /сто/ метра, жилището на молителката Г. П. Г., ЕГН ***** на адрес в гр., за срок от 12 /дванадесет/ месеца, считано от 27.01.2024 г.

ПРЕДУПРЕЖДАВА К. Т. Г., ЕГН *****, че при констатирано от полицейските органи неизпълнение на настоящата заповед, на основание чл. 21, ал. 3 ЗЗДН полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата, като неизпълнението на настоящата заповед представлява престъпление по чл. 296, ал.1 от Наказателния кодекс /НК/.

ЗАПОВЕДТА ЗА ЗАЩИТА подлежи на незабавно изпълнение /чл. 20 от ЗЗДН/.

НАЛАГА на основание чл. 5, ал. 4 от ЗЗДН на К. Т. Г., ЕГН *****, глоба в размер на 400,00 /четирисотин/ лева.

ОСЪЖДА на основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН, К. Т. Г., ЕГН *****, да заплати на Г. П. Г., ЕГН *****, сумата от 1600,00 лв. /хиляда и шестстотин лева/ разноски за заплатен адвокатски хонорар.

ОСЪЖДА К. Т. Г., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийски районен съд, на основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН държавна такса в размер на 25,00 /двадесет и пет/ лева.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в 7-дневен срок от връчването му на страните (чл. 17, ал.1 ЗЗДН).

Препис от решението да се изпрати на полицейските управления по адресите на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____